

ج. تربیت توحیدی، ریشه‌ی رذائل را می‌خشکاند

ریشه‌کن شدن رذائل و امور ناپسند اخلاقی و معنوی از دل انسان، ویژگی مهم دیگر تربیت توحیدی است. علامه طباطبایی رحمته‌الله روش تربیتی توحیدی را بهترین و سازنده‌ترین روش

تربیتی معرفی می‌کند. استدلالی که ایشان می‌آورد این است که توحید و میل و نیل به خداوند، ریشه‌ی رذایل را در نفس انسان می‌خشکاند:

[تربیت توحیدی] روش ویژه قرآن است و در هیچ یک از کتب آسمانی، تعالیم انبیا و نیز مکاتب فلاسفه بشری و حکمای الهی دیده نشده و آن این است که انسان‌ها را از نظر اوصاف و طرز تفکر، طوری تربیت کرده که دیگر محلی برای رذائل اخلاقی باقی نماند. طوری که اساساً صفات ناپسند در دل‌ها راه نیابد تا در صدد برطرف کردنش برآیند، بلکه دل‌ها را آن‌چنان با علوم و معارف توحیدی پُر کند که دیگر جایی برای رذائل باقی نگذارد. توضیح اینکه هر عملی که انسان برای غیر خدا انجام دهد، ناگزیر منظوری در آن هست: یا برای این می‌کند که در انجام آن عزتی می‌یابد و یا به خاطر ترس از نیرویی است و آن را انجام می‌دهد تا از شر آن نیرو مصون بماند، قرآن کریم هم عزت را منحصر در خدای سبحان کرده، و فرموده: «إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعاً»، و هم نیرو را منحصر در او کرده و فرموده: «إِنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعاً» [یعنی با داشتن توحید و خدا دیگر جایی برای ترس و ضعف نمی‌ماند که سراغ رذایل بروی].<sup>[۱]</sup>

بنابراین از آنجا که تربیت توحیدی با محوریت توحید و خداست، و اگر این حقیقت در دل و جان انسان وارد شود، تحوّل شگرف در همه شئون زندگی انسان رخ می‌دهد، لذا نسبت به سایر روش‌های تربیتی، از قبیل تربیت عقلی محض، اجتماعی، حتی تربیت دینی رایج، تاثیرگذارتر است.